

सत्वादिति यज्ञोजीवब्रह्मणोः संगतिकारणरूपो योगः समानव्यानाख्यं सर्वदृष्टं श्रुतं च बुद्धिस्तत्त्वादेव भवतीति योगिनामनुभवसिद्धमित्यर्थः अयं भावः वेदेश्येन ज्योतिष्टोमदहरोपासनादीनि तमोरजः सत्त्वप्रधानपुरुषयोग्यानि वर्ततेतेषु यज्ञविदां सात्विकमेव साधनं बद्धमन्तरेतरदिति प्राणापानाविति यथाग्निराज्यभागाभ्यामुद्धीप्यते एवं पूर्वापाधिप्रविलापनरूपप्राणापानजयेन उदानाख्यं परंब्रह्मभूम्येदं प्रकाशत इत्यर्थः एवं च केनायं सृज्यत इत्यस्योत्तरं संकल्पादिति कश्चान्य इत्यस्य तन्मूलभूते कामकर्मणी प्राणद्वंद्वं च सात्विकं तद्वयं समानव्यानाख्यं तिर्यगित्यादेरुत्तरं हर्षो मिथुनमंतरेति च व्यक्तं ॥ १२ ॥ १३ ॥ अहोरात्रं विद्याविद्ये सुप्तिजागरौ उत्पत्तिप्रलयौ वा ॥ १४ ॥ सत्कार्यं असत्कारणं द्रुताशनः द्रुते प्रविलापिते कार्यकारणे अश्नाति निरन्वयं निगिलति न तुरा द्रुवत्युन रुद्रिरतीति द्रुताशनः शुद्धं ब्रह्म उदानस्य उत्कर्षेण आनयति चेष्टयतीत्युदानः परमआनंदः को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात् यदेष आकाशआनंदो न स्यादिति श्रुतेः ॥ १५ ॥ ऊर्ध्वमिति तत ऊर्ध्वं ब्रह्मयेन हेतुना संकल्पाख्येन समानो व्यानश्च भवति व्यानेन सर्वा दिवमा

सत्त्वात् समानो व्यानश्च इति यज्ञविदो विदुः ॥ प्राणापानावाज्यभागौ तयोर्मध्ये द्रुताशनः ॥ १२ ॥ एतद्रूपमुदानस्य परमं ब्राह्मणाविदुः ॥ निर्द्वंद्वमिति यत्त्वे तत्तन्मे निगदतः शृणु ॥ १३ ॥ अहोरात्रमिदं द्वंद्वं तयोर्मध्ये द्रुताशनः ॥ एतद्रूपमुदानस्य परमं ब्राह्मणाविदुः ॥ १४ ॥ सच्चासच्चैव तद्वंद्वं तयोर्मध्ये द्रुताशनः ॥ एतद्रूपमुदानस्य परमं ब्राह्मणाविदुः ॥ १५ ॥ ऊर्ध्वं समानो व्यानश्च व्यस्यते कर्म तेन तत् ॥ तृतीयं तु समानेन पुनरेव व्यवस्यते ॥ १६ ॥ शांत्यर्थं व्यानमेकं च शांतिर्ब्रह्मसनातनं ॥ एतद्रूपमुदानस्य परमं ब्राह्मणाविदुः ॥ १७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि ब्राह्मणगीतासु चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ब्राह्मण उवाच अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं ॥ चातुर्होत्रविधानस्य विधानमिह यादृशं ॥ १ ॥ तस्य सर्वस्य विधिवद्विधानमुपदिश्यते ॥ शृणु मे गदतो भद्रे रहस्यमिदमद्भुतं ॥ २ ॥ करणं कर्म कर्त्ता च मोक्ष इत्येव भाविनि ॥ चत्वार एते होतारो यैरिदं जगदावृतं ॥ ३ ॥

वृणोति ततः समाने प्रति तिष्ठतीत्युक्तेः कारणं कार्यं च भवति तेनैव हेतुना कर्म व्यस्यते विस्तार्यते तस्मात्संकल्पो निरोद्धव्यः निःसंकल्पस्तदस्थस्तिष्ठेदेव तन्मोक्षलक्षणमिति श्रुतेरिति भावः ननु सुषुप्तावपि निःसंकल्पता स्तीत्यत आह तृतीयमिति तृतीयं ऊर्ध्वं तु शब्दः समानवैलक्षण्यार्थः समानेन उपलक्षणेन व्यवस्यते निश्चीयते शाखयेव चंद्रः सौषुप्तात्कारणभावात्तद्विलक्षणमित्यर्थः तथा च श्रुतिः द्वैतस्याग्रहणं तुल्यमुभयोः प्राज्ञतुर्ययोः बीजनिद्रायुतः प्राज्ञः सातु तुर्येन विद्यत इति ॥ १६ ॥ निश्चयफलमाह शांतीति व्यानं च कारात्समानं सनातनं ब्रह्म च एतन्नयं एकं शांतिशब्दार्थः कार्यकारणशुद्धानां सैधवघनन्यायेनैक्यं मुक्तिर्न त्वाद्ययोर्निरोधमात्रं सांख्याभिमतमित्यर्थः ॥ १७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ एवमुपदेशप्राधान्येन ब्रह्मादौ तन्मुक्ता उपपत्तिप्राधान्येन तत्प्रसाधयितुमभ्यासांतरमारभते अत्रापीति अत्र उदानस्वरूपे विवेक्तव्ये चातुर्होत्रविधानं इति हासनात् तस्य विधानं अपूर्वतया ज्ञापनं ॥ १ ॥ शब्दतो ज्ञातस्य पुनर्विधानं अनु